

Ein fegin Jon Hestoy er danskur meistari í 200 metrum firvald

Fyrstu ferð Jon Hestoy roynir seg í svimjikapping er á jóansøku 1969. Frá vinstu í bláari baðikápu: Ingrid Hestoy, Jon Hestoy, Birgit Hestoy og Jóannes Hestoy

met í Guinness Rekordbókini. Annað – eitt sindur margháttliga – metið er at eta nekarakys upp á tíð, meðan hitt metið er at svimja longst í 24 tímar.

– Forsøgan til bæði metini er tann sama. Vit vóru nakrir vinmenn í Árhús, sum kagaðu í Guinness Rekordbókina, og so kjaftabreiður sum eg eri, so segði eg í báðum førum, at eg hevði ongan trupulleika at sláa metini. Tá eg hevði sagt tað, ja, so var eitt at gera, tað var at fáa metini, flennir Jon Hestoy.

Í 1980 verður Jon Hestoy óalmennur heimsmeistari í at eta nekarakys, tá hann etur 30 nekarakys við tíðini fyra minuttir og 46 sekund. Tvey ár seinni, tá nekarakysini væl og virðiliga eru farin av kroppinum, setur hann enn eitt heimsmet, tá ið hann uttan steðg svimur 89 kilometrar og 174 metrar í eitt samdøgur.

Stjórin

Ein seinnapart í august 1984 stríðist Jon Hestoy av øllum alvi í einum lítlum kjallara við klassiskum gráum vinylgólvi og litføgur tapeti í Klaksvík. Tað er ein lítill vika síðan, at stjórin á Norðlýsinum bað hann hjálpa sær í nakrar vikur, áðrenn hann byrjar sítt egna virksema. Lukturin av prentsvertu er rámur og fyllir allan kjallaran. Hann stríðist við at fáa gongd á svørtu og tungu Heidelberg Kors prentmaskinuna, sum er skorðað inn í eitt horn í rúminum.

– Fyrr ella seinni skal eg verða stjóri í einari fyrirøku við minst 25 starvsfólkum undir mær, rópar Jon Hestoy við sínari eyðkendu suðuroyardialekt út í rúmið. Nakrar fáar metrar frá honum stendur ein danskur prentari. Olaf Berg Nielsen hyggur eitt sindur skeivt at bragdligu viðmerkingini, smáflennir og heldur fram við sínum arbeiði.

– Tað verður ofta kastað mær fyri, at eg fylli nógv. At halda eina røðu 20-30 minuttir samanhangið hevur ongantíð verið nakar trupulleiki. Mær vantar ikki beinleiðis sjálvsálit, og tí kann fatanin av mær skjótt vera, at eg eri eitt stórt reyp. Tann stóra andsøgnin er, at eg eri samstundis smæðin. Eg eri ikki eitt serliga sosialt menniskja, sum hevur tørva á at fortelja fólki mínar innastu tankar. Eg kann minnast, at í sínari tíð var vónleyst hjá mær at finna meg til rættis við

Í 1982 svimur Jon Hestoy 89 kilometrar og 174 upp á eitt døg. Ein útlúgvaður Jon fær koss frá systrini eftir avrikið

konufólkum, tí eg var so smæðin, stórfleinnir Jon Hestoy.

Í 2004 kemur ein teldupostur á innboksina hjá Jon Hestoy. Eftir at Dimmalætting og Hestprent hava lagt saman, er hann er júst vorðin stjóri á størstu prentsmiðjuni í Føroyum, Føroyaprent. Telduposturin er frá fyrrverandi starvsfelaganum, Olaf Berg Nielsen, sum fyri mongum árum síðan er fluttur aftur til Danmarkar.

»Góði Jon!

Til lukku við, at tit leggja saman við Dimmu. Tá ið vit báðir arbeiddu sum prentarar á Norðlýsinum, segði tú, at tú hevði ein dreym um einaferð at gerast stjóri á einari prentsmiðju við 25 starvsfólkum í Føroyum. Tú helt tó, at tað bert var ein dreymur, sum ongantíð kundi gerast veruleiki. Men frá í dag ert tú stjóri hjá fleiri enn 30 starvsfólkum. Til lukku. Vinaliga Olaf Berg Nielsen.»

Jon Hestoy hevur hug at smírast á hornaskrivstovuni við Hoyvíksvegin, tá ið hann lesur teldupostin. Hann hevur gloymt alt um reypið fyri 30 árum síðan. Men bragdligi málsetningurin í Klaksvík í 1984 er bráðliga veruleiki.

Stór framgongd

Í 1983 ringir Tórfinn Smith, stjóri á Sosialinum, til Jon Hestoy og bjóðar honum starv. Hann tekur av, flytur úr Árhús ein sunnudag, og fyrsti arbeiðsdagur er mánadag. Stuttu skotbráid ger, at hann fyrstu 14 dagarnar sveyur á einari madrassu í umbrótarrúminum á Sosialinum, sum um hetta mundið heldur til á Argjum.

– Ferðin frá madrassuni til stjóraskrivstovuna hevur verið spennandi og krevjandi. Eg fekk eina ferð at vita í einari veitslu, at eg eri ein ímynd av tí amerikanska dreyminum. Eg byrjaði sum einsamallur maður, og nú stjórnir eg størstu prentmiðstöðini í Føroyum. Hetta hevur kravt nógv av mær og mínari familju. Eg minnst, at eg plagdi at taka yngsta sonin við mær til arbeiðis klokkan seks um morgunin. Meðan hann svav á lærinum, setti eg tekstir upp, fortelur Jon Hestoy.

Í 1984 byrjar hann sína egnu prentsmiðju og blað í heimbynum Tvøroyri. Nøkur ár seinni flytur hann til Havnar við Hestprenti. Síðan eru prentsmiðjurnar fækkaðar munandi, og fleiri samanleggingar eru framdar. – Grundarlagið undir framgongdini

er treiskni og hepni. Eg havi altíð arbeiðt nógv og skjótt. Í mínum arbeiði havi eg brúkt nógv sálarfrøði innan svimjing. Um eg kann brúka eina svimjijanalogi, so havi eg ongantíð lagt nakað í, hvør var fremstur eftir 100 metrum, bara eg var fyrstur á mál eftir 200 metrum.

Sama um Hestprent og seinni Føroyaprent hava fyllt gerandisdagin hjá Jon Hestoy í skjótt trý áratíggju, hevur hann ongantíð slept svimjingini. Nærum øll árin hevur hann verið virkin í føroyskari svimjing, annaðhvørt sum venjari, landsliðsvenjari og yvirdómari, og nú á triðja sinni sum formaður í Svimsambandi Føroya.

Nýggjur stórsvimjari

Í hølunum hjá Baresso í SMS eru nógv fólk komin saman. Árið er 2010. Jon Hestoy er errin. Rættiliga errin. Meðan hann hyggur at mannámúgvuni grunar hann í sínum stilla sinni yvir, hvussu nógv føroysk svimjing hevur flutt seg, síðan hann einsamallur royndi seg í Árhús. Við sær sum formanni í Svimsambandinum er svimjingin við at gerast tjóðarítrótt. Miðlar og

føroyingar hava ongantíð áður givið ítróttagreinini so stóran ans. Føroyskir svimjarar hava prógvað, at tey eru bestu ítróttarfólkini, sum Føroyar hava. Tað er ein góð kensla at vita sær.

Í caféumhvørvinum í Baresso stendur Jon Hestoy í svørtum klædningi fattur og heldur røðu fyri fremsta svimjaranum í Føroyum nakrantíð, Páli Joensen. Ungi vágbingurin hevur júst vunnið eitt flott silvurheiðursmerki í EM í langgeil.

»Við hesum silvurmerki hava vit upplivað tað besta ítróttarúrslitið í Føroya søgu«, leggur Jon Hestoy fyr í røðuni, og er skjótur at leggja afturat, at nú má politiska skipanin vakna, tí her er talan um sannan føroyskan gimstein, ið er partur av teimum bestu svimjarunum í heiminum.

Tað eru 30 ár síðan, at Jon Hestoy sjálvur bleiv fagnaður á keiini á Tvøroyri. Hesaferð er tað hansara uppgáva sum formaður í Svimsambandinum at hátíðarhalda svimjaran, sum nú hevur tikið pláss við frá Jon Hestoy sum føroya fremsti svimjari nakrantíð. Evnaríki Pál Joensen hevur fleiri av somu eiginleikum, sum Jon Hestoy hevði í sínari tíð. Hann er treiskur, hevur sterkan vilja og gevur seg fult út.

Eins og Jon Hestoy gjørdist partur av danska svimjilandsliðnum í sjeytiárunum, er Pál Joensen nú partur av danska svimjilandsliðnum, sum skal til OL í London. Bæði í Danmark og í Føroyum eru vónirnar so stórar, at miðað verður eftir einum finaluplássi, og stóri dreymurin er eitt heiðursmerki.

Skuldi tað ótrúliga hent, at Pál Joensen sum fyrsti føroyingur nakrantíð fer at vinna eitt OL-heiðursmerki, so verður tað við Joni Hestoy sum áskoðara. Hann verður í spildurnýggju London Aquatics Center svimjihøllini, tá Pál fer í hýlin at royna seg.

– Eitt heiðursmerki vil vera tað ultimativa prógvið fyri, at tú kanst røkka tí mesta her í verðini við tí rætta hugburðinum og gróthørðum arbeiði, sigur Jon Hestoy.